

АНТОН КОЛЕСНІЧЕНКО:

«Цю битву за врожай ми маємо виграти всі разом і забезпечити країну їжею»

**МІСЦЕВИХ
НАДЗВИЧАЙНИКІВ
ПРИВІТАЛИ З ДНЕМ
ПОЖЕЖНОЇ ОХОРОНИ**

**У ГРОМАДІ ЗБИРАЮТЬ
ВЕЛИКОДНІ ГОСТИНЦІ
ДЛЯ ЗАХИСНИКІВ**

5

2

4

Решетилівщина

Газета твоєї громади

#16(206) від 21 квітня 2022 року

Найкраща районна газета країни 2021 року за версією Національної спілки журналістів України

**РЕШЕТИЛІВЩИНА
ДОЛУЧИЛАСЯ
ДО АКЦІЇ
ІЗ ВИСАДЖУВАННЯ
ДЕРЕВ**

2

**ШОУ
«ВІНІЛОСХОВИЩЕ»
НА ТИМЧАСОВІЙ
ПАУЗІ**

4

**АНАСТАСІЯ
ПИЛИПЕНКО:**

«За нами чотири
правди: добро, довіра,
вірність і любов!»

9

УКРАЇНСЬКА ВИЗВОЛЬНА ВІЙНА: БОРОТЬБА СВІТЛА ІЗ САТАНІЗМОМ

Цих та минулих вихідних за різними календарями та різним церковним стилем Україна мала б святкувати Великдень. Українці мали зібратися у храмах і під передзвін благовісту повторити радісну новину про те, що Христос Воскрес, що світло пододало темряву, добро перемогло зло, а смерть скорилася життю.

Проте цьогорічний Великдень у більшості областей, і тилкових зокрема, буде без людей біля храмів і масового

освячення кошиків. Бо в Україні другий місяць йде війна, а ворог — лихий, підступний, безжальний і вже давно переступив межу людяності. Рада національної безпеки та оборони України повідомила про те, що рашисти готують провокації щонайменше у п'ятьох областях, готові вдарити по церквах у Великдень ніч під час святкової літургії. Тож у багатьох регіонах, і на Полтавщині також, влада вирішила втримати українців вдома, обмеживши пересування

комендантською годиною на декілька днів. Заходи жорсткі, проте цілком виправдані, зважаючи на те, як зараз від безсилля лютує ворог.

Детальніше про тактичні й символічні перемоги ЗСУ, подробиці того, як російський військовий корабель пішов у вказаному напрямі та чому вся українська мапа останніми днями червона від повітряних тривог, про битву за Донбас, обпалений війною Великдень читайте на 6-ій сторінці нашого видання.

**Передплачуйте
улюблену газету
«Решетилівщина.UA»!**

**Передплатний індекс —
60841
(24 грн на місяць)**

ЛЮДИ / ПОДІЇ / ФАКТИ

Мешканці громади приєдналися до акції «За чисте довкілля»

16 квітня Решетилівська міська територіальна громада долучилася до Всеукраїнської акції «За чисте довкілля».

Об'єднавшись навколо спільної мети, понад 30 колективів міста зробили нашу громаду ще кращою і чистішою. Як розповів начальник відділу житлово-комунального господарства Решетилівської міської ради Сергій Тищенко, лише за кілька годин суботнього дня решетилівці очистили від чагарників, опалого листя та іншого побутового сміття прибережні зони міста, посадки, території над проїжджою частиною, парки, а також територію поблизу

лісових масивів. Зважаючи на ситуацію в країні інші роботи з благоустрою громади, серед яких поточний ремонт доріг, будь-які будівельні і ремонтні роботи, зараз — на паузі.

Крім того працівники підприємств облагородили закріплену за ними територію, оновили клумби.

Донині триває облагородження кладовищ і вулиць міста на окраїнах громади. Цим займаються працівники групи «Благоустрій».

В заході з благоустрою взяли участь не лише працівники міської ради та її відділів, а також комунальних

підприємств, будинку культури, навчальних і позашкільних закладів, бібліотеки, Центру зайнятості, а ще місцеві депутати, підприємці, активісти. Крім того до масового прибирання долучилися й люди, які знайшли в Решетилівці та селах нашої громади прихисток, тікаючи від війни.

Акцію «За чисте довкілля» провели і в старостатах нашої громади. Окрім прибирання, місцеві жителі висаджували дерева і квіти. «Для перемоги знадобляться», — кажуть селяни.

Юлія ГРІНЧЕНКО

Місцевих надзвичайників привітали з Днем Пожежної охорони

Напередодні одного з професійних свят пожежних — Дня пожежної охорони — особовий склад Решетилівської ДПРЧ-10 отримав вітання від начальника Управління реагування на надзвичайні ситуації ГУ ДСНС в Полтавській області Григорія Шаповала, який свого часу очолював підрозділ.

Під час заходу вшанували ветеранів рятувальної служби та відзначили великий вклад колишнього начальника підрозділу Сергія Миколайовича Писаренка у створенні потужної матеріально-технічної бази та формуванні гарного робочого мікроклімату в колективі. За дорученням керівництва йому вручили нагороду Голови Державної

служби України з надзвичайних ситуацій — нагрудний знак «Знак Пошани». Під час робочої зустрічі працівників ДСНС також відзначили важливість патріотичного виховання особового складу та бездоганного виконання службових обов'язків у період воєнного стану.

Юлія ГРІНЧЕНКО

Решетилівщина долучилася до акції із висаджування дерев

Щороку в Україні проходять акції, які покликані заохотити людей до озеленення своїх громад. А також привернути увагу суспільства до екологічної проблеми — вирубування лісів та знищення зелених насаджень. Кожної весни жителі нашої громади беруть участь у різноманітних акціях, які покликані зробити населені пункти нашої громади ще зеленішими та затишнішими.

Минулого тижня до акції «Посади дерево. Все буде Україна» приєдналися і жителі нашої громади. Завдяки цій корисній

ініціативі у населених пунктах громади та місті Решетилівка з'явилося кілька нових зелених насаджень. Приємно, що ідею

підхопили найменші жителі громади. Зокрема, учні Покровської школи разом зі своїми родинами висадили молоді деревця. До акції долучилася Настя Федінчик та Віолетта Болюбаш разом зі своїми родинами.

Окрім цього, до акції приєдналася і практикуючий психолог, соціальний педагог Решетилівського ліцею імені І. Л. Олійника Юлія Полонська, яка разом зі своєю родиною підтримала акцію «Посади дерево. Все буде Україна».

Віта ШАФОРОСТ

КП «Покровський комунгосп» просить жителів громади вчасно сплачувати за вивезення сміття

Усі комунальні підприємства громади працюють у звичному режимі, щоб жителі мали безперебійне водопостачання, із сіл громади вчасно вивозили побутові відходи, а вулиці нашого міста та сіл завжди мали чистий та доглянутий вигляд. Робота комунальних підприємств напряму залежить від кожного з нас, адже за комунальні послуги необхідно вчасно сплачувати. Вчасна оплата послуг — це гарантія того, що працівники отримають заробітну плату, буде можливість заправляти та обслуговувати техніку.

Із відповідним зверненням до усіх користувачів послуг із вивезення побутових відходів звернулося комунальне підприємство «Покровський комунгосп». Вчергове на підприємстві нагадують про необхідність вчасно сплачувати за послуги, а також укладати угоди на вивезення сміття.

«Шановні жителі нашої громади! Зараз в нашій країні нелегка ситуація, триває війна. Проте, підприємство

КП «Покровський комунгосп» працює в звичайному режимі. Адже з приходом весни робіт з облагородження нашої місцевості побільшало — працівники прикладають всі зусилля, щоб територія наших сіл була чистою і доглянутою. Звертаємось до вас з проханням укласти договір на вивіз ТПВ і цим підтримувати чистоту і порядок. А абонентів вже укладених договорів вчасно (за можливості) сплачувати за послуги нашого підприємства. Дякуємо за розуміння!» — зазначають у комунальному підприємстві.

Цього тижня комунальники зібрали побутові відходи у жителів Федіївської, Покровської та Кукобівської громади. Зокрема, у Покровському сміття вивезли із таких вулиць: Освітнянська, Зоряна, Елеваторна, Робітнича, Світанкова, Зелена, Миру, Шевченка, Грушевського, а також провулків — Фруктовий та Чураївни.

Михайло ЧУБ

КРИМІНАЛ ТА НАДЗВИЧАЙНІ ПОДІЇ

За повідомленням Нацполіції, протягом минулого тижня із 11 по 18 квітня у Решетилівській громаді зареєстрували 53 повідомлення про кримінальні правопорушення та інші події. Із них 4 внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань за ознаками кримінальних правопорушень.

Нагадуємо номери телефонів, за якими Ви маєте можливість повідомляти інформацію

щодо місця перебування зниклих людей, а також відомі Вам обставини вчинення злочинів або порушення публічного порядку: (05363) 2-50-72 (чергова частина Решетилівського ВП) або 102.

Як повідомили у Решетилівській службі порятунку, протягом тижня у громаді не зафіксовано жодної надзвичайної події чи ситуації.

На війні із рашистами загинуло двоє захисників з громади

На жаль, війна продовжує забирати життя наших земляків. Цього тижня ще один вірний син українського народу, наш земляк, Валентин Москівець загинув, захищаючи Україну від російського окупаційного режиму.

Валентин Олександрович Москівець народився у селі Хрещате 22 вересня 1998 року. Навчався у Хрещатівській школі. У третьому класі перейшов у Шилівську, а з 2010 року навчався у Калениківській школі I-III ст. Після закінчення школи продовжив навчання в училищі № 16 м. Полтави. Через рік навчання пішов за своєю мрією і став фаховим медиком.

У 2019 році Валентин з відзнакою закінчив Лубенське медичне училище за спеціальністю «медбрат». Працював в обласній лікарні ім. Скліфосовського.

Підписавши контракт, служив у 81 бригаді військовим медиком. Побратими знали нашого хороброго земляка за позивним «Док».

Валентин Москівець був призером у всеукраїнському

конкурсі «Кращий фахівець тактичної медицини», де виборов III місце, нагороджений нагрудним знаком «За зразкову службу».

Про гірку втрату здібного співробітника, чудового молодого колегу повідомили і на сторінці Полтавської обласної клінічної лікарні.

Йому було лише 23...

Світла і вічна пам'ять та шана Герою.

19 квітня у Свято-Успенському кафедральному соборі міста Полтави провели панахиду за нашим полеглим земляком, прощання з Валентином

відбулося о 15:00 в його рідному селі Хрещате.

Минулого тижня у Решетилівці попрощалися та віддали шану ще одному герою — захиснику України — Бурдову Сергію Олексійовичу. Він теж загинув відстоюючи мир і здобуваючи для нас мирну українську весну.

Будемо пам'ятати хлопця з Луганщини, який мужньо захищав усіх нас і тепер спочиватиме в нашій Решетилівській землі. Вічна пам'ять герою.

**ГЕРОЇ НЕ ВМИРАЮТЬ!
СЛАВА УКРАЇНІ!**

Наші захисники отримають тактичні кросівки

Минулого тижня голова Полтавської обласної ради Олександр Біленький на своїй сторінці у мережі Фейсбук та під час радіопередачі «Вінілосховище» повідомив, що захисники із Решетилівщини,

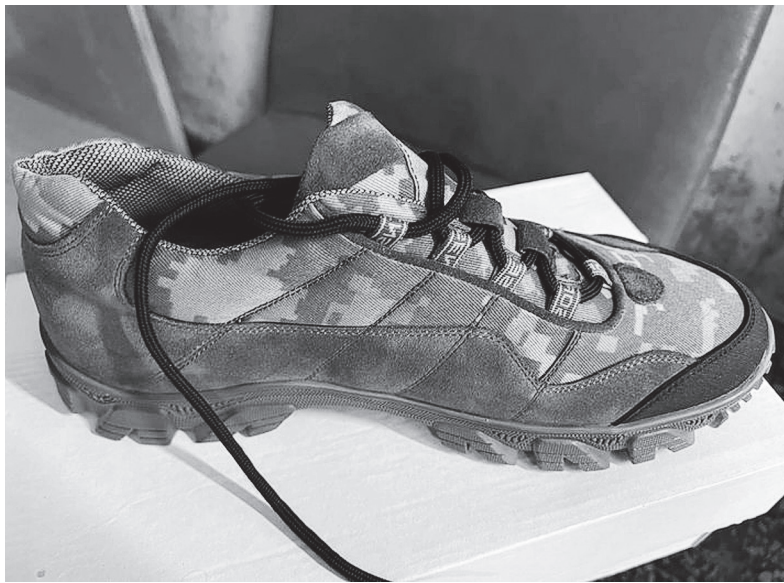
які нині боронять українську землю на передовій, отримають безкоштовно тактичні кросівки.

«Бажаю усім здоров'я! У Полтаві виготовляють тактичні кросівки. Це

весняно-літній варіант. Знаю, що є потреба у взутті для наших захисників, яких призвано з Решетилівської громади. Прохання, в першу чергу звертатися тим, чиї чоловіки (сини, брати чи просто знайомі) виконують обов'язок за межами громади (не будемо уточнювати, де саме). Є нюанси — «половинок», тобто, наприклад, «44,5» — немає, менше 40-го теж немає. Все під замовлення і термін виготовлення партії до 1 тижня! Кросівки можна замовити безкоштовно! Це не бюджетні і не волонтерські кошти. Ще одне прохання — поки усіх не забезпечимо, про запас не брати», — зазначив Олександр Біленький.

Окрім цього, Олександр Біленький, разом із командою небайдужих, забезпечують наших військових тепловізорами, радіостанціями та іншими важливими речами, які вкрай необхідні захисникам на фронті.

Віктор БІЛОКІНЬ

Спілка атовців шукає зелену тканину для виготовлення маскувальних сіток

ГО «Спілка учасників АТО Решетилівщини» прохає небайдужих жителів громади допомогти забезпечити захисників України маскувальними сітками. Для цього в спілці прохають приносити тканину саме зеленого кольору. Це пов'язано з сезонністю, коли

природа пробуджується і без маскуванню заховати техніку та позиції важко. Тому актуальний саме зелений колір.

Спілка співпрацює з добровольцями, які виготовляють сітки, також налагоджена логістика, тому маскувальні матеріали відправляють воїнам

ЗСУ прямісінько на «передок».

Голова громадської організації Олег Мотузко закликає усіх, хто має відповідні матеріали, приносити їх у приміщення спілки за адресою місто Решетилівка, вул. Шевченка 68/14.

Юлія ГРІНЧЕНКО

Коротко про головне

На час Великодніх свят обмежать право перебування в громадських місцях

Відповідне розпорядження підписав начальник Полтавської ОВА та голова Ради оборони Полтавської області Дмитро Лунін.

Так, з 13:00 — 23 квітня до 06:00 — 26 квітня мешканцям Полтавщини обмежать право перебування в громадських місцях без нагальної потреби.

В обласні ОВА роз'яснили, що під час великодніх вихідних громадяни зможуть за потреби відвідувати громадські місця, але поза територіями культових споруд. В цей період заборонено порушувати комендантську годину, яка щодня діє з 21:00 до 5:00 години, а також відвідувати церкви чи прилеглу до них територію, щоб освятити паски та інший вміст святкових кошиків.

Священнослужителі мають збиратися у церквах не більше 10 осіб та сприяти онлайн-трансляції святкової літургії.

Однак у повсякденному житті громадяни за потреби можуть виходити на вулицю, щоб, наприклад, здійснити покупки у магазині.

Додаткових вихідних на Великдень і травневі свята — не буде

В Україні через воєнний стан скасували додаткові вихідні на Великодні та травневі свята.

Навесні 2022 року мали стати вихідними днями три понеділки: 25 квітня (перенесення з 24 квітня), 2 травня (перенесення з 1 травня) та 9 травня (святковий день).

Але усі ці дні будуть робочими і оплачуватимуться у звичайному порядку відповідно до статті 6 Закону України «Про організацію трудових відносин в умовах воєнного стану».

Курс долара в Україні заморожений до кінця війни

До кінця війни Нацбанк України триматиме офіційний курс замороженим на рівні 29,25 грн за долар. Про це повідомив заступник голови НБУ Сергій Ніколайчук в телеєфірі.

За його словами, наразі цей курс планують фіксувати щонайменше до закінчення воєнного стану.

«А далі, після нашої перемоги, ми будемо поступово повертатися до звичного режиму плаваючого обмінного курсу. Будемо поступово знімати адмін обмеження, скорочувати свою участь на ринку.

Українцям продовжили можливість перетинати кордон за внутрішнім паспортом

У період військового стану громадянам України продовжили можливість перетину кордону за внутрішніми паспортами, повідомляє Державна прикордонна служба України.

У зв'язку з гуманітарними обставинами прикордонники здійснюватимуть пропуск українців, у тому числі і за внутрішнім паспортним документом. Це стосується всіх громадян незалежно від областей, з яких вони виїжджають. При цьому у відомстві зазначили, що виїзд за межі України дітей, які не досягли 16-річного віку, здійснюється за наявності паспорта громадянина України або свідоцтва про народження дитини.

Російську мову планують прибрати зі шкільної програми

31 вересня російську мову можуть прибрати зі шкільної програми. Про це повідомив уповноважений із захисту державної мови — Тарас Кремень.

Крім того, в Україні хочуть заборонити російську музику на радіо та телебаченні — відповідний законопроект уже зареєстровано у парламенті.

Пропонується, що такі треки не можна буде почути: по радіо та ТБ, у розважальних закладах, у громадському транспорті, у навчальних закладах, закладах культури та відпочинку, у кінотеатрах, у суспільному просторі тощо.

Ціна на електроенергію за споживання до 250 кВт/год буде сталою

Тарифи на електроенергію для населення України за умови споживання — до 250 кВт/год на місяць щонайменше на наступні півроку не зростатимуть і становитимуть 1,44 грн за кВт/год.

Юлія ГРІНЧЕНКО

ЛЮДИ / ПОДІЇ / ФАКТИ

Решетилівщина підтримує постраждалі регіони

Щодня небайдужі жителі громади долучаються до збору гуманітарної допомоги, яку невтомні волонтери доставляють до регіонів, де точаться запеклі бої. Одним із таких міст, яке із перших днів війни мужньо відбиває атаки ворога — є Харків. Щотижня жителі Решетилівщини відправляють до Харкова сотні кілограм допомоги — продукти харчування, одяг, дитячі речі, консервацію, свіже молоко для найменших жителів харківщини тощо.

«Безмежно дякуємо жителям села Малий Бакай за надані продукти, фінанси та подарунки діткам. Катерині Гончар за організацію збору. Велика подяка колективу дитячого садочку села Покровське за пироги, та Тамарі Зарівчацькій за печиво

та кекси. Ви всі бачите, як зараз живуть харків'яни, як тяжко їм доводиться. І наша допомога їм просто необхідна», — зазначає волонтер Віта Приходько.

Волонтери анонсують, що напередодні світлого свята Великдень планують навідати Харків із традиційною

пасхальною випічкою, тож усі господарі, які мають бажання, можуть долучитися до випікання та передати частинку теплоти та турботи людям, які не мають змоги святкувати Великдень, щоб вони теж відчули дух свята.

Михайло ЧУБ

Для переселенців збирають продукти харчування та одяг

Із перших днів війни наша громада стала надійним прихистком для вимушено переміщених осіб із регіонів, що постраждали внаслідок війни. До Решетилівщини перебралися мешканці Харківщини, Сумщини, Донеччини тощо. Наразі усі небайдужі жителі громади всіляко підтримують переселенців, надаючи житло, одяг, речі для дітей, продукти харчування тощо.

«Шановні жителі села Лиман Другий та Братешки! Звертаюсь до вас з великим проханням допомогти продуктами харчування переселенцям, які проживають на нашій території (овочі, консерви, крупи, макаронні вироби, олія, сало, смалець, м'ясні консерви, борошно, цукор). Також потрібні подушки, ковдри, матраци, постільна білизна, кухонний посуд! Все приносити

в дитсадок села Лиман Другий з 18 квітня з 9-00 до 12-00», — зазначає староста сіл Лиман Другий, Братешки, Дем'янці, Колінки, Шишацьке, Потеряйки-Горові Олена Глазкова.

Детальнішу інформацію можна отримати за номером телефону — 096-521-40-78. Відповідальна особа — Людмила Колісник.

Віктор БІЛОКІНЬ

У громаді збирають великодні гостинці для захисників

На Великдень нашим військовим потрібна неабияка підтримка, адже вони теж прагнуть домашнього тепла у це світле свято. Тому господарі готують великодні смаколики, випікають паски, кекси та передають захисникам, щоб показати свою небайдужість та підтримати тих, хто нині боронить нашу землю. Долучаються до збору великодніх гостинців і жителі Демидівської громади.

«Шановні односельці! Давайте влаштуємо Великодне свято для наших захисників. Прохання по можливості випекти та принести до приміщення старостату пасхальну та іншу випічку, а також м'ясні вироби», — повідомляє староста сіл Демидівка, Пустовари, Литвинівка, Нова Диканька, Андріївка Василь Микитенко.

Збір смаколиків та випічки проводиться до п'ятниці,

22 квітня. До збору можуть приєднатися усі охочі.

Подібну акцію влаштували і у Лобачівській громаді. До акції «Подаруй паску захиснику» можуть приєднатися усі охочі. Головна умова — спекти паску та передати до приміщення старостату. Збір завершиться у п'ятницю. Окрім цього, у Сухорабівці збирають великодню випічку для переселенців, які проживають на території сільської громади. Збір триває до суботи. Усі охочі зможуть принести смаколики до шкільної їдальні.

Віта ШАФОРОСТ

Добра великодня традиція від голови обласної ради

Цьогоріч голова Полтавської обласної ради Олександр Біленький продовжив свою добру Великодню традицію.

З року в рік він частує святим пасхальним хлібом соціально незахищені категорії населення, які проживають на території Решетилівської громади.

Цьогоріч, зважаючи на ситуацію в Україні, пасками по змозі почастують сім'ї, чий рідні захищають Україну, волонтерів, тих, хто збирає гуманітарну допомогу, внутрішньо переміщених осіб.

Наразі чимала кількість людей з фронтових регіонів країни проживає в Решетилівському художньому та аграрному ліцеях, а також у старостатах громади, де для них знайшли помешкання.

Тож напередодні Великодня 2022 року волонтери розвезуть головний символ Воскресіння Христового у старостати, де й роздадуть смаколики. Ще на виробництві 1000 пасок від Олександра Біленького освятить священник.

Юлія ГРІНЧЕНКО

Шоу «Вінілосховище» на тимчасовій паузі

Починаючи від 10 березня, майже щовечора голова Полтавської облради Олександр Біленький веде свою радіопередачу «Вінілосховище», де ділиться із слухачами актуальною достовірною інформацією, відповідає на важливі питання, робить інформаційний огляд ситуації в країні та області, а також спілкується у прямому ефірі із волонтерами, головами територіальних громад та земляками, які наразі перебувають за кордоном. За цей час гостями радіопередачі «Вінілосховище» були: чемпіон 6 сезону телепроекту «Ліга Сміху», команда «СМТ» (Шишаки) — Владислав Стеблівський; Сергій Фоменко він же — «Фома» (Фронтмен гурту «Мандри»); фронтмен гурту «КАУА» Олександр Мілош; український поет, волонтер, музикант Сергій Жадан та інші.

Починаючи із 14 квітня, щочетверга, Олександр Біленький спілкується у прямому ефірі із головами територіальних громад Полтавщини. Першим гостем радіопередачі «Вінілосховище» став голова Градизької територіальної громади Мирослав Носа. Під час прямого включення, Мирослав Носа розповів про вимушених переселенців, які знайшли прихисток на території громади, особливості реєстрації переселенців та організацію освітнього процесу для дітей,

які тимчасово проживають на території громади.

За сприятливих обставин програма «Вінілосховище» виходить о 20.00 на хвилі радіостанції ReLife 91.1 FM. Інтернет-трансляція за посиланнями: <https://youtu.be/iBC8Jz0JEyk>, <http://relife.media>. Також пряму трансляцію радіопередачі можна переглянути на офіційних сторінках голови Полтавської облради Олександра Біленького у соціальних мережах Фейсбук та Інстаграм.

З 19 квітня інформаційно-музична програма Олександра Біленького «Вінілосховище» на хвилі 91.1. — на тимчасовій паузі. Команда радіо «ReLife» бажає швидкого одужання ведучому і разом з аудиторією чекає нових ефірів.

Тримаймо стрій! Все буде Україна.

Віта ШАФОРОСТ

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

Антон КОЛЕСНІЧЕНКО: «Цю битву за врожай ми маємо виграти всі разом і забезпечити країну їжею»

Битва за врожай — це про посівну-2022. І це не просто красиві слова, що їх витягли на світло зі старих радянських газет. Це реальність України XXI століття, аграрії котрої вимушені працювати в умовах війни, що її проти нашої держави розв'язала Росія. Цієї весни селяни сіють хліб під вибухи ракет та звуки сирен повітряної тривоги. Але виходять у поля, бо знають, що потрібно нагодувати не лише українців, а й п'яту частину землян — а це 1,7 мільярда людей. Бо саме стільком мешканцям планети, за даними ООН, може забракнути продуктів харчування, якщо не вдасться зупинити агресора.

У вітчизняному міністерстві агрополітики та продовольства запевняють, що навіть за песимістичним прогнозом нам вдасться засіяти 70% площ. А якщо території Чернігівської та Сумської областей зможуть розмінувати найближчими тижнями, площа посівної зросте до 80%. Відтак 30–40% посівів підуть на внутрішнє споживання, а залишок — на експорт. І це ще один наш внесок у стабільність у світі, якому загрожує продовольча криза. Нині посівна у розпалі, сіють у 23 областях України, й на Полтавщині також. Про те, як проходить посівна, з якими проблемами довелося зіштовхнутися аграріям через війну та як місцева влада допомагає їх вирішувати, ми говорили із профільним заступником міського голови Антоном Колесніченком.

— Антоне Володимировичу, який стан справ на фронтах посівної у нас в області і в громаді зокрема? Скільки на сьогодні в Решетилівській міській територіальній громаді агровиробників, які культури вони сіють і на яких площах?

А.К.: За даними Департаменту агропромислового розвитку в області завершено посів ранніх зернових культур. Причому засіли стовідсотково усі заплановані площі, а це майже 92 тисячі гектарів. Із них майже 4 тисячі гектарів ярої пшениці, понад 78 тисяч гектарів ярого ячменю, 7,5 тисячі гектарів гороху та 2 тисячі гектарів вівса. За інформацією військово-цивільної адміністрації нині на завершальному етапі посів цукрових буряків і вже виконано майже 90% від запланованого. Зараз розпочато посів технічних культур — соняшнику та кукурудзи. Триває посівна і в нашій громаді.

На сьогодні у громаді посіано озимих культур на площах близько 5,3 тисячі гектарів. Всі озимі підживлено. Ярих аграрії посіали на 970 гектарах. Під кукурудзу цього року запланували 17,4 тисячі гектарів, під технічні культури — 14,9 тисяч гектарів. Нагадаю, що на теренах решетилівської громади працюють 89 агровиробників. Йдеться як

“ На передовій наші захисники тримають свій фронт, а тут, в тилу, аграрії тримають фронт продовольчий.

про великі сільгоспприємства, так і середні та малі фермерські господарства — і в усіх триває посівна кампанія. Зрозуміло, що обсяги площ під озимими, ярими чи кукурудзою у кожному з господарств залежить від кількості землі, яку вони обробляють. Найбільше озимих цього року посіяно у СФГ С.Г.М. — понад 1 126 гектарів. У агрофірмі «Добробут» під озимими понад 612 гектарів, у ФГ «Василенко С. В.» — більше 540 гектарів, ТОВ «Обрій» — 480 гектарів, СФГ «Серьогін» посіяв 342 гектари озимих. Слід враховувати і специфікацію кожного підприємства: хтось віддає перевагу озимим, інші — ярим культурам чи технічним — тій же кукурудзі чи соняшнику. Для прикладу, два товариства — «Еліта» та «Бурат-Агро» у нашій громаді спеціалізуються на вирощуванні технічних культур. Тому й цього року вони найбільше площ відводять під ці культури. Наприклад, під кукурудзу в «Бурат-Агро» запланувало 4500 гектарів, «Еліта», відповідно, — 2 632 гектари.

— Нинішня посівна особлива в усіх розуміннях цього слова. Аграрії зазвичай готові до всього, до примх погоди їм не звикати, а от до війни вони точно не були готові. Які проблеми виникали у зв'язку із повномасштабним вторгненням?

А.К.: Наразі роботи проходять у штатному режимі. На початку кампанії виникали певні проблеми із поставками дизельного пального для посівної. Для того щоб вирішувати ці та інші проблеми на рівні області увесь цей час працює Штаб посівної кампанії, було створено базу даних

щодо наявності насіння й добрив та резерв пального для посівної. Зауважу ще, що Уряд перед цією посівною, зважаючи на воєнний стан, спростив деякі процедури для аграріїв. Зокрема, було скасовано додаткові процедури для сертифікації насіння, спрощено реєстрацію сільськогосподарської техніки на час війни. На сьогодні працює розроблений Департаментом АПК та військово-цивільною адміністрацією механізм, коли наші фермери та агровиробники могли подати заявки про потреби та забронювати собі пальне. Міський голова Оксана Дядюнова також тримає це питання на особливому контролі. За її дорученням представники міської влади на постійному зв'язку із фермерами. Зокрема, ми телефонували їм, допомагали оформити та подати заявку тим, хто потребував дизельного пального. Так що проблеми з паливом, якщо такі виникали, оперативно і вчасно вирішувалися і на даний момент їх немає.

— Спілкувалася зі старостами, з тим же очільником Покровської сільської ради, то він говорив, що місцеві фермери виявилися завбачливі і паливом запасилися. Бо як у господині вдома в шафі зберігається зайва пачка солі, так на складі в аграріїв — зайва тонна солярки.

А.К.: Насправді фермери діють по-різному, і наявність запасів того ж пального, добрив чи насіння залежить від розмірів фермерського гаманця. От чимало аграріїв громади закупили посівний матеріал ще до нового року. Багато хто до війни придбав і засоби захисту рослин, і селітру з добривами. Таких чимало. Інші потихеньку й солярку закупували. Проте є й такі фермери, в кого виникли проблеми через відсутність добрив. Варто пам'ятати, що не всі агровиробники відразу ж продають збіжжя нового врожаю. Хтось тримає зерно, чекаючи кращої ціни. Й через війну вона якраз на зернові зросла на світовому ринку, от тільки з відправкою українського хліба виникли проблеми, оскільки

росія заблокувала морські порти України.

Окрім заявок на пальне, ми оформляли й потреби аграріїв громади щодо тих же добрив, подавали їх на Департамент агропромислового розвитку. Той має дієвий алгоритм для допомоги нашим фермерам. На сьогодні всі поля в громаді обробляються. Звісно, терміни посівної у часі дещо посунулися. І тут причина не стільки у війні, як у погодних умовах.

— Всі уважно стежать за новинами, бачать, як окупанти знищують ракетами бази з паливом у всіх регіонах України — і там, де тривають бойові дії, і в тилу. У Кременчуці «прилетіло» нафтопереробному заводу. Зрозуміло, що це не може не вплинути на вартість пального. Якщо потреби аграріїв у солярці на цю кампанію закрили, то як із ціною?

А.К.: Нині ціна тримається на рівні від 40 гривень за літр. Були випадки, коли фермери спочатку робили замовлення, потім відмовлялися через ціну, шукали дешевше пальне. Та коли обстріляли Кременчуцький НПЗ, то вирішили брати пальне й ті, хто відмовлявся. Зрозуміло, що це момент, аби перестра-

“ Держава і місцева влада докладають усіх зусиль, аби для аграріїв проблем із паливом не виникало на всіх етапах вирощування нового врожаю.

хуватися. Адже, наголошу ще раз, держава і місцева влада докладають усіх зусиль, аби для аграріїв проблем із паливом не виникало на всіх етапах вирощування нового врожаю. Ціна не фіксована, адже ми живемо у ринковій економіці, проте й не критична наразі й залежить вона від коливань на нафтовому ринку.

— А як із комендантською годиною? Адже посівна — час гарячий, на вагу кожна година, а тому аграрії працюють і вдень, і вночі.

А.К.: Міський голова Оксана Дядюнова та наша команда міської влади у цьому плані налагодила тісну співпрацю із правоохоронними органами, військовими та теробороною. На сьогодні не потрібні спецперепустки для виїзду в поля. Ми отримуємо заявки від фермерських господарств й передаємо їх правоохоронним органам та в обласний штаб. У них обов'язково вказується, яка техніка і в якому населеному пункті

буде виїждати на підживлення культур, обробіток чи посів у комендантську годину. Тож відповідні органи і військові з теробороною знають, які фермерські господарства працюють вночі, яка техніка буде в полях та кількість задіяних осіб. У свою чергу механізатори на випадок перевірок повинні мати документ, що посвідчує їхню особу, шляховий лист і довідку про місце роботи.

— Ще одне важливе питання — це бронювання військовозобов'язаних. Адже в умовах війни триває мобілізація і військові мають законне право вилучати техніку для потреб армії. Як із цим?

А.К.: Держава пішла на поступки, розуміючи наскільки важлива для країни і для світу продуктова безпека. Звісно, тих аграріїв, котрі пішли добровольцями на фронт чи були мобілізовані у лютому, на час посівної назад не повернуть. Для решти МінАПК спільно із Міністерством оборони розробили чіткий алгоритм щодо бронювання спеціалістів. Керівники агропідприємств, фермери подавали на Мінagroполітики супровідного листа відповідного зразка та пропозиції щодо фахівців, які працюють в тому чи іншому агропідприємстві. У ньому вказували перелік працівників — трактористів, водіїв, слюсарів, автомеханіків — тобто тих фахівців, які задіяні у посівній, вирощуванні зернових, ремонті сільгосптехніки. Далі наказ про бронювання мав надійти на вказану заявником адресу. Люди приходили у військкомат, якщо отримували повістку, там по списку відмічали тих, хто отримав бронь, не призивався до війська.

— Тобто, незважаючи на війну, українці будуть з хлібом?

А.К.: Завдяки нашим аграріям — так. Ще й світ будемо підгодовувати. Адже Україна не збирається поступатися своєю репутацією та часткою світового продовольчого ринку. Не забуваємо, що Україна і росія на сьогодні є найбільшими постачальниками пшениці у світі. Лідер номер один з виробництва та експорту олії — це наша країна. Окупанти хочуть зірвати силовими методами посівну, щоб і на продовольчому ринку диктувати свої умови. Але ми цього не дамо! Наша громада в тилу працює, аграрії вирощують хліб, а міська влада допомагає, докладаючи для підтримки сільгоспвиробників усіх можливих сил. Адже ми прекрасно розуміємо, що на передовій наші захисники тримають свій фронт, а тут, в тилу, аграрії тримають фронт продовольчий. І цю битву за врожай ми маємо виграти всі разом і забезпечити країну їжею.

Настя ТОПОЛЯ

ВІЙНА

Україна на передовій цивілізаційної боротьби між свободою та тиранією

Ніч із 13 на 14 квітня російському бункерному маразматичу путіну запам'ятається надовго. Найкраще — до кінця його, сподіваємося, що не надто довгого життя. Цієї ночі, за інформацією з наближених до кремля джерел, путін лютував: ламав стільці, влаштував погром у ванній. А все через «сумну» для українців та вбивчу для росіян новину — у Чорному морі затонув флагман флоту окупантів, ракетний крейсер «Москва». Для російського диктатора, помішаного на езотериці й символіці то була не просто втрата найбільшого й найдорожчого корабля Чорноморського флоту, а справжній удар під дих і добрезний хук по репутації.

Як «Нептун» потопив «вбивцю авіаносців»

Для любителя символіки «Москва», вибачайте за тавтологію, затонула дуже символічно — практично в один день із «Титаніком». Ще один знак провидіння: востаннє флагмана свого флоту росія втрачала в далекому 1905 році під час розгромної битви у Японському морі біля острова Цусіма. Тоді це був броненосець «Князь Суворов», зараз «Москва». Разом із затопленням флагмана 117 років тому фактично затонула вся російська імперія. Знаково, що і понад сто років тому російська пропаганда намагалася приховати факт поразки у Цусимській битві. У день бою, коли російські кораблі йшли на дно разом із екіпажами та «цвітом» військово-морського флоту, російські газети вийшли зі статтею про... перемогу. У нашому випадку після влучання двох українських ракет «Нептун» у російського флагмана окупанти спочатку розповідали про пожежу на борту через «людський фактор». Потім відрепортували про успішну рятувальну операцію й те, що корабель добуксирували в бухту Севастополя. Винували у перетворенні крейсера на підводного човна

шторм, якого не було. Говорили й про те, що українці поцілили по флагману, але не своїми ракетами, а британськими «Гарпунами». Як слушно зауважував радник Офісу президента Олексій Арестович, програвати українцям росіянам соромно, тому вони й травлять своїх громадян інформацією, що вони тут, в Україні, воюють із самим НАТО. З приводу «Нептунів» наші військові хитро посміхалися, робили вигляд, що нічого не знають. Та красномовніше за всі розмови той факт, що українські протикорабельні ракети «Нептун» нині вже прагнуть придбати декілька країн.

До слова, саме «Москву» у відомому напрямку послали наші прикордонники із острова «Зміїний», коли російський військовий корабель запропонував їм здатися. Як то кажуть, карма наздогнала, бо російський флагман затонув саме того дня, коли Укрпошта випустила марку із «посланим» кораблем і героїчним прикордонником.

А от військові експерти, й закордонні також, відмічають грамотну, «вишукану» операцію із затоплення флагмана. Нашим військовим вдалося «осліпити» нафарширований по саму зав'язку сучасними системами ПВО корабель,

котрий до модернізації два роки тому коштував 850 мільйонів доларів, й «підвищили до класу підводного човна» ударом всього двох ракет. Для розуміння, що саме потопили наші військові: на борту «Москви» було артилерійське, зенітне, протичовнове та мінно-торпедне озброєння, у тому числі 16 пускових установок протикорабельних ракет П-1000 «Вулкан» із дальністю поразки цілей до тисячі кілометрів, а також вертоліт Ка-27.

«Неофіційна назва крейсерів такого класу — „вбивця авіаносців“. Яких тільки епітетів він не отримував: „незламна міць“, „кузня адміралів“. На ньому проходили службу найкращі

моряки та офіцери росії, які показали тепер, що слова „честь“ і „російський офіцер“ несумісні. Крейсер очолював список найкращих кораблів Чорноморського флоту, його відвідував путін, йому вручали орден Нахімова, він брав участь у парадах і показових стрільбах. Росіяни хизувалися системами протиповітряної оборони крейсера, яку забезпечував зенітний ракетний комплекс С-300Ф „Форт“, озброєний 64 ракетами, зарядженими у вісім барабанів, з дальністю поразки цілей до 75 кілометрів. Він мав ефективно захищати „Москву“ від будь-яких літаків, навіть перспективних, вертольотів, крилатих ракет, керованих авіабомб і безпілотників», — пояснював ЗМІ військовий експерт, колишній керівник медіацентру Міноборони

України у Криму, експікер Генерального штабу Збройних сил України Владислав Селєзньов.

А тепер він «просто потону», як свого часу путін сказав про підводний човен «Курськ». Скільки саме на корм чорноморської камбали та крабів пішло особового складу — невідомо. Росіяни традиційно брешуть та приховують інформацію навіть від родин моряків. За попередньою інформацією на «Москві» затонула частина керівництва ЧФ РФ. Решта ж російських кораблів, які до того безкарно дефілювали у Чорному морі й обстрілювали ракетами українські міста, після затоплення «Москви» нажахано чкурнули кілометрів на 200 від українського узбережжя під захист кримських бухт та морських баз.

Помста за «Москву»

Потужний вибух боєкомплекту стався не лише на борту російського флагмана, а й у самій росії. В ефірах російських телеканалів рвало на шмаття пропагандистів, сходяв на жовч у своєму бункері путін. Той узагалі пригрозив Україні помстою за «Москву» — і вся карта у додатку «повітряна тривога» миттєво почервоніла. Минулого тижня «прилітало» всій країні — ворог бив аж ніяк не по військових об'єктах, а по житлових кварталах, об'єктах цивільної інфраструктури, фермерських господарствах. Минулої п'ятниці «бахнуло» під Полтавою. Пропагандисти звично відрепортували про знищення важливого об'єкта, тоді як ракета поцілила у Терешківській громаді у фермерський сарай із

козами та вівцями, осколками посікло трактор. На жаль, під час нічного обстрілу загинув сторож. Господарську будівлю за підтримки місцевої влади та небайдужих земляків планують відбудувати, а от людське життя вже не повернеш.

У Вербну неділю ворог лютував, обстрілюючи житлові квартали Харкова, безжально добивав ракетами рятувальників, котрі кинулися на допомогу містянам після першої серії бомбардувань.

У понеділок дісталася Львову. Ракетним ударом було знищено ще один «стратегічний» для росіян об'єкт — цивільний шиномонтаж. У результаті семеро львів'ян загинуло. Ще 11 поранених, серед котрих і 3-річний Мирончик, який

евакуювався до Львова разом із мамою з Харкова, тікаючи від війни та бомбардування рідного міста. Як зауважив під час прес-конференції для українських та закордонних ЗМІ міський голова Львова Андрій Садовий, на сьогодні в Україні немає жодного безпечного міста й місця. Щодня окупанти обстрілюють різні міста — на заході, сході в центрі та на півдні країни. Щодня «прилітає» Миколаєву, бомбових ударів завдають по кривому Рогу, по Дніпру, по десяткам міст та сіл України. Та путінська стратегія «шок і трепет» летить коту під хвіст: залякати українців не вдається, бо дії російських нелюдів викликають лише лют, праведний гнів і примушують нас міцніше тримати стрій й додають віри в доблесні ЗСУ. Бо вся країна тримається, як незламний і нескорений Маріуполь.

ВІЙНА

Маріуполь нескорений...

Про те, що окупанти взяли Маріуполь, рашисти звітували вже неодноразово. Записували відосики із своїм триколом на незрозумілій будівлі десь у передмісті чи в селі під Маріуполем, стверджуючи, що то будівля міської ради. Натомість українці перевели подих, коли частині морпхів вдалося вирватися із оточення і приєднатися до бійців полку «Азов», тим самим підсиливши оборонців. А вони не здаються і не складають зброю, боронячи своє місто. При чому дають по зубах ворогу не лише в районі заводу «Азовсталь», що став базою для захисників, а й ведуть бої на 5 кілометрів углиб міста, влаштовують вуличні бої та болючі для ворога атаки. У своєму телеграм-каналі «азовці» викладають відео, де вони кришать російську орду, закидають орків гранатами через паркан, записують мотивуючі ролики з вітаннями «великій Україні», де бійці втомлені, бородаті, але усміхнені й нескорені. Вони продовжують боротися і єдине про що прохають — евакуювати із бомбосховищ мирних містян, які ховаються від бомбардувань поруч зі своїми захисниками. Відповідне звернення до світових лідерів днями записав командир полку «Азов», підполковник Денис Прокопенко. «Прямо зараз на

заводі «Азовсталь» знаходяться сотні цивільних громадян. Серед них багато дітей різного віку, жінок, літніх людей та сімей захисників Маріуполя, які ховаються від руського міру в укриттях та бомбосховищах. Поряд із українськими захисниками, котрі продовжують боронити місто, вони знайшли єдиний можливий прихисток. Російські окупанти та колаборанти з ЛДНР, знаючи, що тут цивільні, скидають авіаційні протибункерні бомби, обстрілюють ракетами та всіма наявними артилерійськими засобами, в тому числі і з кораблів. Драмтеатр, пологові будинки, школи, лікарні, дитячі садочки були знищені тими, хто зараз пропонує їм безпеку та можливість евакуації. Ніхто не вірить окупантам. Тому я закликаю політиків всього цивілізованого світу: організуйте зелений коридор, надайте гарантії безпеки, щоб негайно вивезти цивільних поранених та тіла загиблих воїнів, які мають бути поховані з почесностями», — йдеться у зверненні.

До речі, «азовці» запросили до Маріка й папу римського. Того самого, що спочатку називав їхнє місто мучеником, а у Страсну п'ятницю перед католицьким Великоднем викликав обурення всіх українців, влаштувавши хресну

... і впольований Медведчук

ходу «примирення», коли одного хреста несли українка та росіянка. Під тиском нашого посла у Ватикані фразу про «два братні народи» із промови понтифіка таки виключили, але саме дійство викликало шквал обурення всього українства, як і відверто недолугі заяви папи та звинувачення у расизмі європейців, американців та канадців, що ті українським біженцям співчують і допомагають більше, ніж біженцям з Африки чи Сирії. Не врятувала навіть спроба завершити великодню промову українською. Тут, як у тому анекдоті, коли ложечки знайшли, а от осад лишився.

Минулого тижня доблесне СБУ впольовало доволі цінний трофей, затримавши кума путіна й лідера ОПЗЖ, народного депутата Віктора Медведчука. Того самого адепта руського миру в Україні, котрий разом із генералами ФСБ, яких за наказом бункерного діда було заарештовано та доправлено до СІЗО, нагрів руки на 5 мільярдів доларів із російського бюджету. Їх виділяли, нагадаємо, на розбудову агентурної мережі в Україні та підривної діяльності на користь Кремля. Медведчука затримали в однострої української армії — під видом бійця ЗСУ того намагалися вивезти із країни. Операцію курували із ФСБ. Коли після затримання заговорили про можливий обмін Медведчука, російські пропагандисти та

офіційний кремль спочатку спробував відкараскатися від «затриманця». Та потім на світ божий з'явилася головна «паломниця», а за сумісництвом і дружина Медведчука — Оксана Марченко, котра за пару днів до війни втекла до Білорусі. Та зверталася до світу, аби її чоловіченька звільнили із «полону». Отут і стало зрозуміло — кум для путіна таки цінний кадр і має непоганий обмінний потенціал. Так само цінна й інформація про підготовку до війни та діяльність зрадників України, яку наші спецслужби отримують зараз у вигляді показів. Цього тижня СБУ оприлюднило відео, де Медведчук пропонує обміняти себе на захисників Маріуполя та мешканців нескореного міста.

Фінальна битва за Донбас

Якщо підсумувати тему Маріуполя, то президент Володимир Зеленський категорично заявив: якщо окупанти знищать місто разом із його захисниками та мирними мешканцями в укриттях «Азовсталі», перетворять Марік на друге Алеппо, на мирних переговорах Україна поставить жирного хреста. Далі — до перемоги й до знищення останнього окупанта на нашій землі. Тим більше, що воювати Україні є чим. Говорячи про поставки зброї, все той же Олексій Арестович натякнув: коли світові лідери — президент США, європейські прем'єри чи президенти, — говорять, що вони нададуть Україні конкретну зброю й на конкретну суму, то вона вже в нашій країні на передовій або ж освоюється бійцями ЗСУ. Минулого тижня у Польщі «зникло» сто модернізованих танків, які поблукали самостійно у східному напрямку. Як жартома написали польські ЗМІ, якщо вони з'являться в Україні на полях Донбасу, то випадковий збіг. Так само з Німеччини поїхали «леопарди», кадри з танками, які залізницею курсують в бік України викликали просто розрив рашистських «пуканів»

та істеріку пропагандистів. Вишенька на торті — це британські інструктори елітного підрозділу SAS, котрі знову повернулися до України. Напевно, щоб допомогти освоїти сучасне озброєння, яке обов'язково покаже себе у фінальній битві цієї війни.

А вона уже декілька днів, як розпочалася на Донбасі. Росіяни сконцентрували тут все, що в них лишилося від другої армії світу. І напевно, що цей Страсний тиждень і наступні декілька тижнів до 9 травня будуть вирішальними для сходу, півдня, Маріуполя і всієї України. Путін вже віддав наказ про підготовку традиційного параду на Червоній площі у Москві. Ну, а ми щиро віримо у свої ЗСУ і в те, що збудеться передбачення російського публіциста Олександра Невзорова (принаймні, попередні пророцтва щодо війни та того, як Україна надає раші по зубах, справдилися в повній мірі). Олександр Глібович, говорячи про парад, зауважив, що Червоною площею на цій святковій ході у повній тиші пройде всього лише один маленький чоловічок — вова путін, старанно тягнучи носочок, із зав'язаними за спиною гамівною сорочкою руками...

«Разом ми велика сила»!

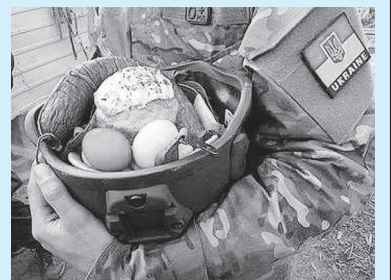
Та повернемося до Великодня, якого чекаємо з нетерпінням навіть під час війни. Голова Полтавської обласної військово-цивільної адміністрації Дмитро Лунін написав у своєму телеграм-каналі: «Російський ворог не гребує нічим. Навіть Великдень для нього лише нагода, щоб зіпсувати українцям велике свято. Ми не хочемо давати окупантам такого шансу, тому маємо максимально убезпечити один одного. Від 13:00 23 квітня до 6:00 26 квітня не проводимо масових церковних служб ні в храмах, ні на територіях поруч із ними. Богослужіння цими днями в приміщеннях — без вірян. Лише до 10 священнослужителів. Утім, до Великодня ще більше тижня. Рішення може бути переглянute, якщо це дозволить загальна безпекова ситуація в країні та області. Ми будемо орієнтуватися на рекомендації центральної влади, яка володіє загальною картиною військово-політичної та безпекової ситуації».

Ну, а поки Полтавщина готується до Великодня. У обласному центрі цього

тижня роздають безкоштовні продуктові набори переселенцям, що зареєструвалися і мешкають нині у Полтаві. Голова Полтавської обласної ради Олександр Біленький об'їздив громади, де знайшли притулок земляки, котрі врятувалися від війни з сусідніх областей.

«Полтавщина надала прихисток більш як 120 тисячам вимушених переселенців. І це тільки офіційна статистика щодо мешканців інших областей, які зареєстровані у відповідних громадах області, — прокоментував Олександр Юрійович. — По факту — людей значно більше. Обласна влада спрямовує свої фінансові ресурси, у тому числі — за рахунок обласного бюджету для підтримки вимушених переселенців. Проводжу зустрічі з людьми по різних регіонах Полтавщини. Минулого тижня це були Нові Санжари та Решетилівка. Підтримуємо один одного та віримо у Збройні сили України! Переможемо разом!»

З вірою у перемогу ці майже два місяці живе й Решетилівська громада. І звісно ж — готується до Великодня. Попри щоденні, а часом щогодинні повітряні

тривоги, місто і села громади чепуряться і наводять лад. Навіть якщо гуляння та відвідини цвинтарів можуть бути під заборорою, це не привід для того, аби опускати руки й обростати сміттям, як оті рашисти. Тому минулої суботи решетилівці вийшли на щорічну Всеукраїнську акцію «За чисте довкілля». «Приємно відзначити, що долучилося багато мешканців з Решетилівки, з усіх старостатів та люди, які тимчасово перебувають у нас. Ви круті! Ви неймовірні! — написала на своїй сторінці у Фейсбук слова вдячності міський голова Оксана Дядюнова. — Згуртувалися й приділили час нашому довкіллю. Вкотре переконуємо, що разом ми — велика сила! Дякую за вашу свідомість і небайдужість!»

Настя ТОПОЛЯ

З історії Решетилівського художнього ліцею

Сьогодні у рубриці «Ретроспектива» ми пропонуємо вам ознайомитися із історією Решетилівського художнього професійного ліцею, який підготував (і продовжує готувати) для Решетилівщини та України цілу плеяду видатних майстрів вишивки, килимарства та інших промислів.

Попередником Решетилівського художнього професійного ліцею був ткацький навчально-показовий пункт, створений у 1905 році з ініціативи кустарного відділу Полтавського губернського земства у містечку Решетилівка. Пункт мав два відділи — ткацький та вишивальний. Очолила цей пункт колишня випускниця Дігтярівської ткацької школи-майстерні Ганна Павлівна Ткаченко. Майстерню розмістили в колишньому маєтку поміщика В. С. Попова. Завезли 5 дерев'яних ткацьких верстатів та обладнання, яке розмістили в 23 кімнатах двоповерхового цегляного палацу. При майстерні діяв роздавальний пункт. По середах та п'ятницях у базарні дні, як згадувала Ткаченко, жінки надомниці одержували роботу та сировину. Закупили навіть коня, щоб розвозити роботу та збирати готові речі від робітниць з навколишніх сіл та хуторів. Загалом із 1905 по 1912 рік, в пунктів працювало сумарно 1200 людей, які займалися вишивкою. А ось по ткацтву у Решетилівці та навколишніх селах налічувалося 40 людей. Майстри спеціалізувалися на ткацтві і ручній вишивці скатертин, серветок, рушників, порт'єр, наволочок, килимів для ліжок, покривал та купонів жіночих суконь. Для створення виробів ручної вишивки тут же, у пункті, виготовляли і полотно. Був у асортименті і дитячий одяг. На замовлення також виготовляли золототкані

ризи для священників. Згідно із статистичними даними, у перший рік в пункті навчалися 80 учнів, за три роки їхня кількість зросла до 100, у 1910 році їх вже було 350. А в 1914-му — 520. У той час решетилівські майстри брали активну участь у галузевих виставках, одержуючи високі відзнаки.

У 1912 році велика увага була приділена вибійці (створення тканини з нанесеним візерунком), для запровадження цієї техніки запросили учнів Строганівського училища Головніна і Юдіна.

Починаючи із 1914 року пункт став ткацькою навчально-показовою майстернею, маючи 50 дерев'яних ткацьких верстатів, виготовляючи тканини на 20 000 рублів на рік.

За ініціативою художниці Євгенії Прибильської, у виробництво було введено килимове ткацтво. Задля розвитку цього виробництва було викликано бригаду з трьох людей — килимарниць з села Опішня. Попрацювавши у Решетилівці, вони залишили після себе добре підготовлених майстрів: ткачів, килимарниць.

Килими тоді вироблялися винятково з малюнками на українську тематику. Для ткацтва використовували найякіснішу сировину — білу або кольорову, що постачалася до майстерень через кустарний склад Полтавського губернського земства. До 1917 року такі килими розміром 2 на 3 метри коштували 600 рублів сріблом.

Вишивальниці використовували місцеві малюнки, які виконували різними швами, найчастіше лиштвою та мережкою. Ткачі вміло працювали на верстатах.

Невдовзі відбулася Жовтнева революція та громадянська війна, і розвиток художніх промислів суттєво занепадав. Але у 1922 році в Решетилівці створили художньо-промислому артіль «Троянда», при якій діяла ткацько-килимарська школа ФЗУ. Вік вступу був від 14 до 20 років. Всі учні з навколишніх сіл забезпечувалися гуртожитком та місячною зарплатою.

А новітня історія учбового закладу почалася у 1936 році згідно Постанови «Про першу Українську виставку народного

3 жовтня 1937 році школа майстрів художніх промислів вперше відкрила свої двері для учнів. Перший набір склав понад 70 учнів. У період Другої світової війни навчання в школі призупинилося і відновилося у 1944 році. Із вересня 1946 року до відділень килимарства та вишивки додали ткацтво.

мистецтва та заходи щодо розвитку народного мистецтва і художньої промисловості УРСР». Цей документ визначив, що для підготовки кваліфікованих кадрів потрібно організувати килимарську і вишивальну школи-майстерні у Решетилівці. 3 жовтня 1937 році школа майстрів художніх промислів вперше відкрила свої двері для учнів. Перший набір склав понад 70 учнів. У період Другої світової війни навчання в школі призупинилося і відновилося у 1944 році. Із вересня 1946 року до відділень килимарства та вишивки додали ткацтво. Випускники школи поповнювали штат майстринь Решетилівської фабрики художніх виробів. А виробни фабрики експонувалися на різноманітних виставках та масових заходах.

У квітні 1961 року статус школи майстрів змінився на професійно-технічне училище (ПТУ). Учні почали опановувати нову професію — «машинна вишивка». У 1964 році завершено будівництво нового навчально-виробничого приміщення ПТУ (по плану 200 учнів), у закладі відкрили також відділ пошиву одягу. На той час навчання проводилось у декількох приміщеннях, розташованих по всьому селищу, загалом 8 об'єктів. Головний корпус знаходився на нинішній вулиці Покровській (зараз район «Маркетопту»). На навчання набирали по 90 чоловік. Навчали вишивці, ткацтву, килимарству, рисунку, живопису, композиції, крою та шиттю. Матеріальна база була вкрай незадовільна: приміщення аварійні, опалювалися дровами і вугіллям, обладнання (зокрема верстати) застаріле. Не всіх учнів могли забезпечити гуртожитком, вони проживали на квартирах, платили по 5 крб. з бюджету училища. У 1970

році розпочалося будівництво нового корпусу, яке тривало три роки. Для учнів постав двоповерховий корпус на 250 чоловік, з добре обладнаними кабінетами, музеєм, просторим спортивним залом та їдальнею. Поруч триповерхове приміщення гуртожитку на 200 чоловік, з усіма зручностями, а через вулицю — просторі цехи фабрики художніх виробів імені Клари Цеткін, де учні проводили практичні заняття. На той час в групах першого і другого курсу навчалось 300 учнів.

Педколектив училища завжди славився фахівцями, наставниками, чимало яких вийшли зі стін рідного ПТУ. Вони щедро ділилися своїми знаннями та професійним досвідом.

Добре була розвинута в училищі художня самодіяльність, в якій брали участь до 150 учениць.

У 1980 році оператор та режисер «Укркінохроніки» Ю. А. Ткаченко зняв документальний фільм про училище «Вишивка — краса нетлінна», а також «Спогади про Сорочинський ярмарок».

В Решетилівському художньому училищі №28 виходила стінгазета «Натхнення». У підвалі райпобуткомбінату було обладнано приміщення для роботи молодіжного клубу.

Свою роботу колишнє ПТУ № 28, а нині — Решетилівський професійний художній ліцей продовжує і нині, випускаючи у світ нові творчі кадри майстрів-вишивальниць, килимарниць, художниць, ткаль, дизайнерів та представників інших професій. А наприкінці року заклад готується зустріти свій 85-річний ювілей, і будемо вірити, що Перемога українських військ до того часу дозволить гідно відсвяткувати славетну дату!

Юрій КІСІЛЬ

ЗНАЙ НАШИХ

Анастасія ПИЛИПЕНКО: «За нами чотири правди: добро, довіра, вірність і любов!»

У Решетилівки таки особлива аура, бо творчих і талановитих, як кажуть, поцілованих Богом людей, сюди приманює й повертає до місця сили і натхнення. І неважливо, народився ти за сотні чи за декілька десят кілометрів від нашого чудового міста, його енергія чи, може, доля приводять людей до джерела творчості. Воно стає рідним, не відпускає навіть у війну й заряджає міццю, дає сили попри повітряні тривоги повертатися до прекрасного й світлого, до творчості, і водночас вмикати режим невтомної господині й готувати для захисників. Максим Рильський колись писав про троянди й виноград — поєднання красивого й корисного. Та війна створює й не такі комбінації, і в умовах воєнного часу художниці, як от Анастасія Пилипенко, котра створює неймовірні картини на склі, цілком до снаги і в радість готувати сотнями літрів тушонку на передову.

Малювала з пелюшок

Решетилівка для Анастасії Пилипенко — місто рідне й дороге серцю. Хоча пуповиною вона пов'язана з іншим містом на півдні країни — Каховкою, що на Херсонщині, котра нині в лапах рашистських орків потерпає під окупацією. Ще у дворічному віці разом з мамою Настуся переїхала до Решетилівки. Мама — Олена Коршунова — членкиня Національної спілки майстрів народного мистецтва України, займається вишивкою. Свого часу на вишивальницю пані Олена навчалася саме у Решетилівці. Тому не встигла жінка вийти із декретної відпустки, як знану майстриню покидали до Решетилівки — запросили працювати на фабрику імені Клари Цеткін. Та від запрошення не відмовилася. «І таким от чином Решетилівка стала моєю рідною землею, люблю її безмежно, — зізнається наша героїня. — Малювала я з пелюшок, тому що і мама малювала, і дідусь малював. Так що творчість у мене в крові, тому, мабуть, і вибору великого не було, коли культура навколо, чому дуже тішуся, люблю бути серед творчих людей, вони — частина прекрасного в цьому світі».

Дівчинка із хистом до малювання навчалася не лише у звичайній школі, а й у художній. Після 9-го класу без зайвих роздумів вступила до Миргородського державного керамічного технікуму імені М. В. Гоголя на художника-кераміста. Проте, як і у випадку з освітою шкільною, легких шляхів не шукала, навпаки — прагнула більше знань та самовдосконалення. Тому на третьому курсі технікуму вступила ще й до вишу — паралельно навчалася у ПНТУ

імені Юрія Кондратюка, обравши спеціальність «декоративно-прикладне мистецтво». Поеднувати навчання у двох вузах довелося півтора року, доки не отримала першого диплома у Миргороді. Той час, котрий як на стороннього глядача може видатися складним і напруженим, молода художниця згадує із вдячністю. І запевняє: студентська пора була неймовірно цікавою та активною. Бо ж обрала ту стежину, що до душі. Протягом двох років — у 2018 та 2019 роках Настя була лауреатом двох президентських стипендій. На сьогодні вона — член Національної спілки майстрів народного мистецтва України з живопису на склі та народної картинки, лауреатка міської премії В. Г. Короленка у Полтаві та премії «Решетилівські дивотвори», постійний учасник різних виставок і ярмарок як в Україні, так і поза її межами. Роботи Анастасії можна було бачити на персональних виставках у рідній Решетилівці, в Полтаві та Миргороді. Минулої осені у Полтаві презентували виставку мами та доні із символічною назвою «Два крила». Виставка теж символічна, адже приурочена була до 30-річчя Незалежності України. Знакова ще й тому, що Анастасія Пилипенко — ровесниця Незалежності нашої держави.

Перше татую стало першим коханням з першого дотику

Молода жінка не приховує того факту, що, як і багатьом землякам, їй довелося скуштувати заробітчанського хліба. Працюючи у Польщі, для себе вирішила, що більше не хоче отак витратити сили й енергію для розбудови нехай і дружньої та гостинної, проте чужої країни. «Там почала думати, чим зайнятися після повернення додому. Вирішила освоїти перманентний макіяж, що власне, й зробила, — розповідає Анастасія й сміється: — Але мистецтво в мені і тут перемогло. Мої подруги, знаючи, що я гарно

малюю, почали просити зробити татую. Отак 6 лютого 2020 року я виконала першу роботу. Це була пір'їнка на ключиці у подруги. Зараз дивлюся на неї — вона мені така забавна, що хочеться переробити. Та сама Юля не дозволяє, бо це моє перше татую, і вона ним пишається».

Анастасія жартує, що отак на третьому десятку нарешті знайшла себе і зізнається, що перше татую для неї стало справжнім коханням з першого дотику. «Мені так цікаво стало дізнаватися все нове, різні значення, пробувати себе у різних стилях і техниках, — ділиться враженнями художниця. — Два роки я ковтаю знання, навички — і росту. Рік тому мене прийняли до Національної асоціації майстрів татую, татуажу та пірсингу в Україні. Почала їздити на татую фестивалі і майстер-класи, а це — нові знайомства, розвиток, прогрес. Працюю в різних, абсолютно різних стилях: я ще, мов дитина, яка пізнає світ і який все цікаво. Вважаю, що ще рано говорити про точне визначення стилю. Кожен стиль по-своєму цікавий».

Майстриня татую з Решетилівки не любить повторювати роботи з інтернету, робить щось власне, бо татую має бути не «штампом», а оригінальним та індивідуальним. Власне, його ж і роблять для того, щоб не просто прикрасити тіло, а щоб розповісти щось про себе, продемонструвати власну індивідуальність. Якщо хоче — виділитися з натовпу, в гарному розумінні цього слова, заявити про себе світу. І робити це можна у будь-якому віці. «Люблю, коли приходять і діляться зі мною ідеєю, бо тоді мій мозок автоматично малює сюжет і створює картинку. Найдивнішими роботами є ті, які часто доводиться переробляти. Був випадок, коли прийшов хлопець з якимись «каракульками». Виявилось, що це перший малюнок його дитини, тобто насправді приховано дуже глибокий сенс у цій роботі, хоча на перший погляд так і не скажеш. У цьому й загадка та принада татую», — переконана молода майстриня.

«Баночки після війни повернути мені на студію»

Ранок 24 лютого поставив творчість на паузу. Бо зранку була війна. Вона застала Анастасію в ліжку, вирвала з обіймів сну страшним дзвінком від рідних: «Нас бомблять!»! Страх, жах, біль і відчай, нерозуміння куди бігти і що робити — такі емоції не давали спокою перші дві доби. Потім молода жінка почала опановувати себе, дивитися на ситуацію зібрано і спокійно.

«Де здати кров, що потрібно пораненим, як годувати людей, що треба військовим — почала шукати відповіді на ці запитання. Так я і потрапила до волонтерів: прибігла з переляканими очима — і давай щось робити, рятувати, допомагати, бо не вмію сидіти на місці. Треба щось робити, бо мій дім, мою країну, моїх людей, мій світ руйнують. Росія прийшла підло вночі на нашу землю, вкравши у батьків спокійну старість, а у дітей щасливе дитинство. Я ні разу не задумалася, щоб покинути свій дім, і ні разу не сумнівалася в нашій перемозі! За нами чотири правди: добро, довіра, вірність і любов! А рабам лишається брехня», — переконана Анастасія.

У цій війні вона вже втратила рідну людину: на початку березня у Каховці помер дідусь — не витримало серце. З рідними у Каховці підтримує зв'язок, проте він не постійний, з перебоями, адже місто окуповане й рашисти наводять там свої порядки. Тому містяни бояться, що їх може чекати така ж доля, як у Бучі. Та все одно продовжують виходити на акції протесту з українськими прапорами, аби увесь світ і їхня Батьківщина бачила й знали, що Каховка (як і Херсон, Мелітополь та інші міста) — це Україна!

Нині 75% свого часу Анастасія Пилипенко присвячує волонтерству. У соцмережах, певно, всі бачили світліни «процесів», як бійці решетилівського кулінарного батальйону готують

для хлопців на передову смачнезну тушонку. Ну, і «мімішні» баночки із промовистими етикетками: «Банки брала по сусідах, після війни повернути мені на студію. З любов'ю ваша «Belladonna.a.tattoo».

«Було достатньо однієї розмови з товаришем, щоб вирішити, де я більше потрібна і що мені потрібно робити, — говорить наша землячка. — Він мені розповів, що хлопці ділять банку консерви на шістьох. Блін, на шістьох! І п'ють воду з батареї. Все, і тут Остапа, як то кажуть, понесло. Я озвучила ідею друзям, вони мене підтримали: ми організували місце, знайшли все необхідне, купили першу свиню — і почали процес. Вже три партії відправили нашим захисникам. Зараз нам допомагає громада, і тут розумієш — допоки ми єдині, нас ні один орк не переможе».

Татую, як і творчість загалом, теж було на паузі. Та й не до того, коли мирну Решетилівку розриває сиренами сповіщення про повітряну тривогу. Перший місяць цієї війни не могла творити — просто руки не стояли. Та людина адаптується навіть до страшних реалій, а ми, на щастя, маємо втішні новини з фронту, наші доблесні котики поступово витискають орків з рідної землі. Емоційні гойдалки зіграли свою роль — і руки молодої художниці самі знову потяглися до фарб, пензлів і, звісно ж, до татую-машинки. Анастасія говорить, що інколи бувають замовлення патріотичного характеру, або ж робить щось невелике. «Зараз починає перти зсередини, те що мовчало — емоції шукають вихід. Ось нарешті завершила роботу, яку два роки як розпочала. Нарешті прийшов її час. Назва — «Народження світанку». Дописуючи її, вклала побажання якнайшвидше зустріти світанок мирного неба. Коли завершила давно розпочате, з'явилося натхнення до нових робіт. Вже є багато ідей, але про це згодом — вже після нашої перемоги», — додає Анастасія Пилипенко.

Настя ТОПОЛЯ

ОГОЛОШЕННЯ

ПРИВАТНІ
ОГОЛОШЕННЯ

НЕРУХОМІСТЬ

■ Продається з/д 0,16 га на якій знаходиться флігель 6х6, цегляний погріб, садок.
Тел. 067-456-92-54

■ Продам будинок в с. Покровське. Є газ, вода, сад, город, без боргів, приватизоване. Документи в порядку. Тел. 097-168-86-95

ЖИВНІСТЬ

■ Продам кози. 1 рік і 3 роки. Тел. 095-223-12-85.
Село Шевченкове

■ Продам козликів і козочок. Порада ламанча. Вік 1 місяць. Телефон 095-607-95-37

■ Продається теличка красна з-під продуктивної корови, сім місяців, на держання. Тел. 096-5-4444-90

■ Куплю курочок несучок. Не старше 1 року. Тел. 095-60-15-853

С/Г ПРОДУКЦІЯ

■ Продам сіно лугове мішками в райцентрі. Тел. 095-828-64-56

■ Продам ячмінь «Сталкер». Тел. 099-932-04-22

■ Продам сіно в тюках, можлива доставка. Тел. 099-932-04-22

РІЗНЕ

■ Шукаю людину, яка догляне стареньку бабусю в обмін на житло. Тел. 2-84-61.

■ Продам Алое. Вік 5 років. Село Нова Михайлівка. Тел. 096-076-94-32

■ Продам корморізку ручну радянського виробництва. Тел. 097-63-63-248

■ Віддам в користування огорода біля річки. Решетилівка. Тел. 050-19-21-003.

■ Продам обігрівач електричний. Ціна 500 грн. Тел. 095-60-15-853

■ Куплю електродвигун (можна неробочий), редуктор. Тел. 063-849-93-40

■ Продам зернобурякосіноподрібнювач, кукурудзолушницю, насос, компресор, електродвигун, редуктор. Тел. 095-914-64-97

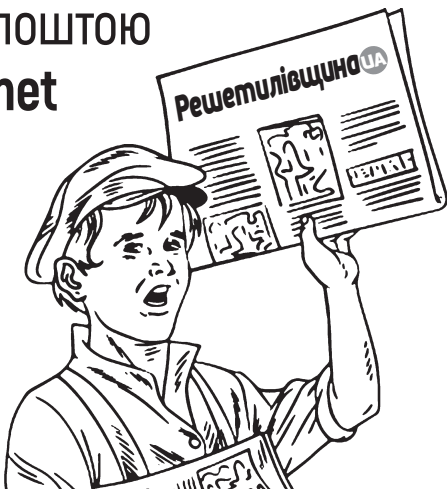
■ Продам механічний будильник, радіоприймач (рад. часів), телефон. апарат. Тел. 095-501-10-47

■ Продам соковарку з нержавіючої сталі на 8 л., нова. Тел. 050-989-05-02

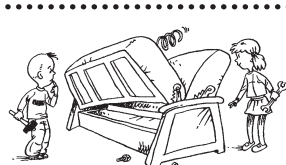
■ Продам масляний радіатор (обігрівач) «Скарлет», 7 секцій, новий. Тел. 050-989-05-02

Замовити привітання та розмістити оголошення у газеті можна електронною поштою
resh_ua@ukr.net

та за номером телефону
050-675-07-36

Вироби з металу
Гаряча та холодна ковanka. Вигорвлення комплектуючих до с/г техніки
Тел. (099) 333-41-08, (098) 903-65-41

Ремонт м'яких меблів.
Тел. (095) 32-28-569
Олександр

Куплю телят, корів, биків, кіз, коней. Дорого. Термінові виклики. Цілодобово. Тел. (099) 959-78-22, (067) 983-01-96

Натяжні стелі.
Тел. (066) 882-48-81

МЕБЛІ

шафи-купе, кухні, матраци, дивани зборка, доставка
Тел. (063) 842-87-58, (095) 835-67-57

Магазин «ШАХ»

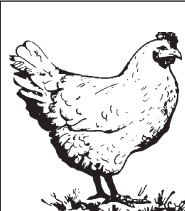
Вантажні перевезення.
Газель до 2 тонн
Тел. (099) 781-90-61

Дорого куплю соняшник.
Тел. (066) 922-21-11

Побутова техніка б/в із Європи:
морозильні камери, холодильники, пральні-машини-автомати, велосипеди. Широкий асортимент в наявності та на замовлення.
(068) 337-77-76, (095) 383-46-65, (097) 284-60-66

ПП Зайцев.
Ремонт холодильників та морозильних камер. Вдома у замовника.
Тел. (050) 136-70-13, (098) 305-27-67, Сергій

Продам фермерських курей-несучок вирощених на домашніх кормах, різного віку.
Несуть крупні яйця. Доставка безкоштовна.
Тел. (066) 162-36-14, (068) 469-84-32

Куплю дорого корів, биків, телиць, кіз, цапів, баранів, проблемну худобу.
Цілодобово.
Тел. (097) 756-25-25, (099) 343-31-00

Супутникові антени.
Встановлення. Ремонт. Тел. 2-19-58, (066) 932-15-57, (093) 107 57 77

Натяжні стелі.
Тел. (066) 882-48-81

Телефон «гарячої лінії»
Решетилівської міської ради
095-78-07-111

Про факти підвищення цін жителі Решетилівської громади можуть інформувати робочу групу за телефоном **066-594-54-94**

Центр видачі одягу для переселенців:

м. Решетилівка, вул. Покровська, 9

УВАГА!

Головне управління Національної поліції в Полтавській області повідомляє, що у м. Полтава та Полтавській області **можуть тимчасово не працювати лінії «102».**

У разі необхідності звертатися за такими резервними номерами call-центру «102»:

050-321-60-28	099-390-06-89
050-321-60-31	099-390-06-95
050-070-09-42	099-390-06-98
050-530-07-36	050-070-11-02
050-070-11-27	

УВАГА!

Полтавський обласний центр екстреної медичної допомоги та медицини катастроф повідомляє, що у м. Полтава та Полтавській області **можуть тимчасово не працювати лінії «103».**

Для звернень про надання медичної допомоги тимчасово використовуйте наступні номери телефонів:

050-309-71-30	067-402-62-67
050-309-71-24	067-503-32-71
050-309-71-20	067-503-32-54

УВАГА!

ГУ ДСНС України у Полтавській області повідомляє, що у м. Полтава наразі не працюють лінії «101» та «112».

Для інформування про пожежі та надзвичайні ситуації використовуйте наступні номери телефонів:

066-617-36-07	066-617-35-49
066-617-37-55	066-621-91-84
050-309-71-30	

УВАГА!

Для інформування про пожежі, інші надзвичайні події та ситуації на території Решетилівської територіальної громади номер телефону 10 ДПРЧ (м. Решетилівка)

066-62 96-285

Решетилівщина UA

Тел. (050) 675-07-36

КУПОН ДЛЯ БЕЗКОШТОВНОГО ОГОЛОШЕННЯ

Текст оголошення _____

Телефон / Адреса _____

Прийом купонів здійснюється у пункті продажу газет за адресою:
вул. Покровська, 1 (Універмаг, 1 поверх).

ПОРАДИ

Готуємося до Великодня

Українські Великодні в останні два роки припадали на карантин. Нинішній — на війну. Так що й цього року свято Воскресіння Христового пройде без масових гулянь та шашликів і буде тихим домашнім святом. Тим більше, що військова адміністрація Полтавщини через небезпеку обстрілів та бомбувань пропонує запровадити комендантську годину й проводити великодню службу у храмах без відвідувачів. Та свято лишається святом. Тож готуймося разом до Великодня, вшановуймо традиції, дбаймо про чистоту та смачні страви в нових умовах. Зробити це можна, скориставшись ще «карантинним» радником від музею Івана Гончара.

Випікаємо паски

Паски готували з середи перед Великоднем. Одну велику випікали для освячення, декілька маленьких на гостинці та обов'язково на пошану померлим. Останню супроводжували молитвою: «Хай будуть праведні душечки чисті й святі, як чиста, свята і велична ця паска. Щоб було вам так відрадно там, як паскам у печі. Вам, родителі наші, ці паски печемо, шануємо вас, а ви допомагайте нам... Хай раювання вам буде так прекрасне, як цим паскам у печі». Усі паски оздоблювали пташками, хрестиками, тривергами й шишками. У сучасних умовах додалися глазур, декоративні курчата, яечка та гніздечка із цукру чи шоколаду.

Пишемо писанки

У кожній родині виготовляли різну кількість писанок — від 12 до 60, в залежності від кількості членів роду та близьких, яких планували провідати. Їх писали протягом всього Великого посту або тільки в останній тиждень, особливо у Чистий четвер.

Купаємося до сходу сонця у Чистий четвер

Чистий четвер — день очищення. В народі кажуть, що той, хто скупається в цей день до сходу сонця — буде здоровий протягом року.

Готуємо страсну свічку або трійцю

Завчасно придбану або викачану власноруч із воску свічку оздоблювали маковіськими або купальськими квітами. Вона горіла всю службу «На Страстях», після того її запаленою несли додому. Вірили, що вона має надзвичайну захисну

силу. У цей день в реаліях війни ви можете запалити свічку вдома та помолитися. Зберігайте її цілий рік, до наступного Чистого четверга.

Фарбуємо крашанки

У Великодню суботу роблять крашанки. Вважається, якщо пофарбувати саме в цей день, вони будуть зберігатися протягом усіх свят. Найбільш поширеним був червоний колір, який отримували із цибулиння. Іноді крашанки оздоблюють листочками молоді трав та петрушки, прикладаючи її до яйця під час фарбування.

Збираємо великодній кошик

Цього року на Великдень важливо залишатися вдома та відмовитися від освячення пасок у церкві. Натомість, великодній кошик можна зібрати та залишити на ніч, промовивши «Ніч прийде — сам Бог освятить». Саме так робили в часи радянської окупації, коли в селах забороняли ходити до церкви. Якщо хочете зібрати кошик за традицією, покладіть у нього: паску, крашанки, писанки, свинину, шинку, сало або ковбасу, ніж (щоб паску розрізати свяченим ножом) сіль, хрін, мед та свічку.

Запалюємо свічку у ніч перед Великоднем

Великодній вогонь має велику силу. Традиційно в ніч із суботи на неділю розкладали багаття біля церкви або на високих пагорбах. Кожна родина мала принести дрова для громадського вогнища. Вдома світили каганці, свічки, лампадки перед образами. Світло в хатах також на гасили цілу ніч. Вважали, що вогонь має очисну дію і є втіленням на землі небесного вогню — «сонця». Ви можете запалити свічку у вашій оселі, яка буде проявом великоднього світла у ваших родин.

Доседаємо до спільної Великодньої всенічної служби онлайн або по телебаченню

Надзвичайно важливо бути в молитві разом, навіть на відстані. Сам Бог велів цього дня помолитися за наших захисників і за перемогу України! Крім того, вважається, що у Великодню ніч взагалі гріх спати. Той, хто хоче бути здоровим протягом усього року, має цілу ніч не змикати очей.

Розговоріся і пошанувати предків

Розговини — перше скромне споживання їжі після посту. За столом запалюють свічку, читають молитву. Найперше споживають паску або крашанку. Крихти із великоднього столу вважаються святими, тому їх збирають та викидають у піч, пускають на воду або закопують по чотирьох кутках ниви, щоб був гарний врожай. До Великоднього столу подзвонити рідним (вийти на відеозв'язок) — щоб похристосуватись та відчути присутність усіх разом. Вдома згадайте всіх своїх родичів, які вже відійшли. Можна назвати їх імена, переглянути давні родинні світлин.

Маленькі секрети фарбованих крашанок

Якщо цього року, готуючись до Великодня, ви вирішили віддати перевагу натуральним барвникам при фарбуванні яєць, ось вам декілька секретів, щоб крашанки вдалися яскраві та гарні.

Перш за все, для фарбування натуральними барвниками обираємо білі яйця. Щоб фарба лягала рівніше, перед тим як варити яйця протріть їх спиртом. Ну а щоб яйця під час варіння не лопнули, додаємо

СТРАВА ТИЖНЯ

Паска подільська

Інгредієнти: 400 мл молока, кімнатної температури, 700 г борошна, 50 г свіжих дріжджів, 1 ст.л. меду, 15 жовтків, 200 г цукру, 1/2 ч.л. солі, 200 г вершкового масла, пакетик ванільного цукру чи пару крапель екстракту, 150 г сухофруктів (родзинки, курага, журавлина), 100 мл міцного алкоголю (наприклад, міцної вишневої настоянки, коньяку чи рому), 1 яйце для змашування поверхні.

Для прикрашання: білкова глазур, горіхи та сухофрукти

За добу до приготування слід внести всі інгредієнти в кухню. На момент приготування, все має бути кімнатної температури.

Сухофрукти залити киплячою водою, залишити на 1 хвилину і відцідити. Залити алкоголем і залишити на 8 годин. Відцідити, зберігаючи рідину.

Довести до кипіння 300 мл молока. У миску помістити 125 грам борошна і залити його киплячим молоком. Мішати до тих пір, поки грудок майже не залишиться. Відставити масу в сторону до охолодження до кімнатної температури.

Дріжджі розвести в решті молока, додати до заварної маси (після охолодження). Перемішати і залишити на 20 хвилин. Жовтки злегка збити з цукром і сіллю. Масло розтопити на повільному вогні, трохи остудити.

Додати до опари решту борошна, ваніль, мед, жовтки з цукром і вершкове масло. Замісити липке тісто. Місити до тих пір, поки маса не буде гладкою, 6–8 хвилин в планетарному міксері на середніх оборотах, 12–15

хвилин вручну (тісто липке і процес замісу вручну м'яко-кажучи не дуже приємний і легкий). Та в жодному разі не додавайте зайвого борошна — тісто має лишатися липким. Далі накрийте миску з тістом трохи вологим рушником і залиште на 1 годину 30 хвилин.

Сухофрукти обкатати в борошні, так щоб вони повністю були оповиті ним. Ввести сухофрукти та рідину в якій вони замочувались, в підійшовше тісто, гарненько вимішуючи його вдруге. Місити до рівномірного розподілу сухофруктів в тісті.

Духовку розігріти до 190° С. Форми для пасок змастити рослинною олією.

Якщо печете в паперових формах, змащувати не треба. Наповнити форми трохи більше ніж на половину (трохи менше ніж на 2/3). Накрийте форми трохи вологим рушником і залиште на 40–50 хвилин. Тісто має підрусти майже доверху. Змастити поверхню пасок збитим яйцем і поставити в розігріту духовку. Перші 15 хвилин духовку не відкривати, інакше паски опадуть! Час випікання залежить від розміру пасок. Верх повинен добре підрум'янитися. Можна зробити тест зубочисткою. Встромлена глибоко в центр, вона повинна виходити чистою. Дістати готові паски з духовки. Дати 10 хвилин охолонути. Дістати з форм, якщо в них пекли. Якщо в папері, то так і залишити. Паски повинні повністю охолонути перед покриванням глазур'ю.

у воду кілька столових ложок солі. Для легкого чищення після того, як зваряться, занурюємо яйця на дві хвилини в холодну воду. Якщо хочете, щоб після фарбування великодні яйця блищали, натріть їх олією.

Фарбувати яйця за допомогою цибулиння — це найвідоміший і найпростіший спосіб. Готуємо «фарбу» так: проваріть з півгодини досить велику кількість лушпиння, відставте і дайте відвару настоятися. Потім покладіть туди сирі яйця й відваріть до готовності. Хочете колір темніший, значить, лушпиння більше, світліший — беріть лушпиння менше.

Якщо проварити сирі яйця зі шпинатом або кропивою, вони вийдуть зеленого кольору, в залежності від концентрації трави. Хоча, кажуть, усе залежить від випадку,

може вийти і не дуже гарний колір. Якщо варити зі шкаралупою волоського горіха, яйця стануть світло-бежеві або коричневі.

Рожевий колір можна отримати за допомогою журавлинного соку. Робимо так: вичавлюємо сік, відварюємо в ньому яйця, залишаємо на ніч. Щоб отримати блакитні яйця, проваріть їх у каркаде. Для цього у 500 мл окропу додайте 5 ст. ложок чаю каркаде, залиште на ніч. Проваріть в цьому настої яйця близько 10 хвилин. Яйця в цятку легко зробити так: обваляйте мокре яйце в рисі, гречці або інший крупі. Щільно загорніть його в марлю, зав'яжіть міцно, зв'яжіть у будь-якому барвнику. Отримаєте симпатичне і незвичайне яйце.

Олександр СТЕПАНЕНКО

